

Het Boek Daniël - Nummer Drieëndertig

Het „zegel” van God, opgedrukt bij het decreet inzake de zondagswet: een profetische analyse van Daniël hoofdstuk 6

Jeff Pippenger
2023-12-28

Het „zegel” van God dat zichtbaar kan worden, wordt aangebracht bij het decreet van de zondagswet.

‘Niet één van ons zal ooit het zegel van God ontvangen zolang onze karakters nog één vlek of smet vertonen. Het is aan ons om de gebreken in ons karakter te herstellen, om de tempel van de ziel van elke verontreiniging te reinigen. Dan zal de late regen op ons neerdalen, zoals de vroege regen op de discipelen viel op de Pinksterdag....’

“Wat doet u, broeders, in het grote werk der voorbereiding? Zij die zich met de wereld verenigen, ontvangen de wereldse vorm en bereiden zich voor op het merkteken van het beest. Zij die wantrouwig staan tegenover zichzelf, die zich voor God vernederen en hun zielen reinigen door de waarheid te gehoorzamen, dezen ontvangen de hemelse vorm en bereiden zich voor op het zegel van God op hun voorhoofden. Wanneer het besluit uitgaat en het stempel wordt ingedrukt, zal hun karakter tot in eeuwigheid rein en vlekkeloos blijven.”
Testimonies, deel 5, 214, 216.

Daniël ontvangt het zegel dat gezien kan worden, wanneer hij in de leeuwenkuil wordt geworpen; het hoofdstuk stelt derhalve het zondagswetdecreet voor.

Toen kwamen deze mannen in menigte bij de koning en zeiden tot de koning: Weet, o koning, dat het een wet van de Meden en de Perzen is, dat geen besluit of verordening die de koning vaststelt, veranderd mag worden. Toen gaf de koning bevel, en zij brachten Daniël en wierpen hem in de leeuwenkuil. De koning nam het woord en zei tot Daniël: Uw God, Die gij voortdurend dient, Hij zal u verlossen. En er werd een steen gebracht en op de opening van de kuil gelegd; en de koning verzegelde die met zijn eigen zegelring en met de zegelring van zijn machthebbers, opdat het voornemen aangaande Daniël niet veranderd zou worden. Daniël 6:15–17.

Het verhaal eindigt daar niet, maar het eindigt wel waar het begint. De lijn van Daniël hoofdstuk zes beeldt de confederatie uit die voornamelijk werd geleid door de honderdtwintig vorsten en de twee mindere presidenten, maar waarin ook de raadslieden, hoofdlieden en stadhouders waren opgenomen. Het vijfvoudige verbond werd gevormd om de koning te misleiden teneinde Daniël te vervolgen. Het verhaal eindigt met hun oordeel, want zij beelden een bijzonder oordeel uit dat plaatsvindt bij de zondagswet; een oordeel dat niet gericht is tegen hen die Daniël of de koning vertegenwoordigen, maar tegen hen die de koning misleiden hebben.

En de koning gaf bevel, en men bracht die mannen die Daniël beschuldigd hadden, en wierp hen in de leeuwenkuil, hen, hun kinderen en hun vrouwen; en de leeuwen overmeesterden hen

en verbrijzelden al hun beenderen, nog voordat zij de bodem van de kuil bereikt hadden.
Daniël 6:24.

In het profetische scenario is het altijd de kerk die de staat misleidt, en hoofdstuk zes duidt het bedrog aan dat tegen de koning wordt gepleegd. Nadat Achab de machtige openbaring van Gods kracht op de berg Karmel had aanschouwd, leidde Elia hem door de regen terug naar Izebel. Achab had geen reden te denken dat Izebel niet onder de indruk zou zijn van het krachtige getuigenis van Gods macht, maar Achab was misleid ten aanzien van Izebels diepgewortelde haat tegen Elia. Het verhaal van Elia in de confrontatie met Achab en Izebel wordt opnieuw herhaald in het verhaal van Johannes de Doper (die Elia was), en Herodes en Herodias.

Toen de dronken Herodes op zijn verjaardag aan Salome (de dochter van Herodias) de helft van zijn koninkrijk beloofde, verwachtte hij niet dat Herodias het hoofd van Johannes zou eisen. De koningen, of het nu Achab, Herodes of Darius betreft, worden misleid door de onreine vrouw door middel van de dans van de valse profeten van Izebel, of de dans van de dochter van Herodias, of de vijfvoudige confederatie in het verhaal van Daniël. Ook Pilatus werd misleid door een verdorven priesterschap, dat de Joodse „kerk” vertegenwoordigde, en een kerk symboliseert een vrouw.

Het bedrog is een kenmerk van het profetische scenario, en de islam van het derde Wee is de leugen die wordt gebruikt om de Verenigde Naties in de laatste dagen door middel van vrees te misleiden. Zowel het “bedrog” als de “leugen” die het bedrog voortbrengt, worden in Gods profetisch Woord geïdentificeerd. De rol van de islam, en het pausschap dat het achtste hoofd van de zeven hoofden wordt, zijn reeds aangeduid als onderdeel van de boodschap die in de laatste dagen wordt ontzegd, namelijk de Openbaring van Jezus Christus. Daarom maakt het blootleggen van het bedrog van Darius in Daniël hoofdstuk zes deel uit van de boodschap die de boodschap van de Middernachtsroep vormt. Het bedrog is het element dat de dodelijke wond volledig geneest en zo het pausschap doet herrijzen als het achtste en laatste koninkrijk. In het bedrog van Darius zijn de twee afvallige presidenten en de honderdtwintig vorsten de vertegenwoordigers van het verbond van bedrog, die tegenover Daniël worden gesteld.

Honderdtwintig is een symbool van Gods discipelen met Pinksteren.

En in die dagen stond Petrus op te midden van de discipelen en zei: (het getal van de personen tezamen was ongeveer honderdtwintig.) Handelingen 1:15.

Pinksteren is een voorafschaduwning van de zondagswet wanneer het zegel wordt opgedrukt, en de honderdtwintig vorsten die Darius misleidden, zijn een symbool van een vals priesterschap bij de zondagswet. Twee categorieën van hen die de koning misleiden, worden voorgesteld door de twee afvallige presidenten en de honderdtwintig afvallige vorsten. De twee presidenten worden ingedeeld bij Daniël, die de profeet is. De twee klassen die Darius misleiden, vertegenwoordigen een groep valse profeten en een groep verdorven priesters.

Wee de herders die de schapen van mijn weide ombrengen en verstrooien! spreekt de HEERE.
Daarom, zo zegt de HEERE, de God van Israël, aangaande de herders die mijn volk weiden:
Gij hebt mijn kudde verstrooid en hen verdreven en naar hen niet omgezien; zie, Ik zal over u

bezoeking doen vanwege de boosheid van uw handelingen, spreekt de HEERE. En Ik zal het overblijfsel van mijn kudde verzamelen uit al de landen waarheen Ik hen verdreven heb, en Ik zal hen terugbrengen naar hun kooien; en zij zullen vruchtbaar zijn en talrijk worden. En Ik zal herders over hen aanstellen die hen zullen weiden; en zij zullen niet meer vrezen, noch verschrikt zijn, en geen van hen zal ontbreken, spreekt de HEERE. Zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; en een Koning zal regeren en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid oefenen op de aarde. In zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israël zal veilig wonen; en dit is zijn naam waarmee Hij genoemd zal worden: DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID. Daarom, zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls uit het land Egypte heeft opgevoerd; maar: Zo waar de HEERE leeft, Die het zaad van het huis Israëls heeft opgevoerd en geleid uit het land van het noorden en uit al de landen waarheen Ik hen verdreven had; en zij zullen in hun eigen land wonen. Mijn hart is in mijn binnenste gebroken vanwege de profeten; al mijn beenderen beven; ik ben als een dronken man, en als een man die door wijn is overmand, vanwege de HEERE en vanwege de woorden van zijn heiligheid. Want het land is vol overspelers; want vanwege de vloek bedrijft het land rouw; de liefelijke plaatsen van de woestijn zijn verdord, en hun loop is boos, en hun kracht is niet recht. Want zowel profeet als priester zijn goddeloos; ja, zelfs in mijn huis heb Ik hun boosheid gevonden, spreekt de HEERE. Daarom zal hun weg hun zijn als gladde wegen in de duisternis: zij zullen voortgedreven worden en daarop vallen; want Ik zal kwaad over hen brengen, het jaar van hun bezoeking, spreekt de HEERE. Jeremia 23:1–12.

Jeremia's "jaar der bezoeking" is het oordeel over de samenzweerders die Darius misleidden. Het oordeel over de valse profeten en priesters is een onderwerp van het profetische Woord. En evenals een verdorven priesterschap de Romeinse autoriteiten tegen Christus aanvoerde en misleidde, behandelt de samenzwering in Daniël zes juist die profetische waarheid.

De profetische lijnen van Daniël, hoofdstuk vijf, zetten het uitvoerende oordeel uiteen dat bij de zondagswet wordt voltrokken over de Republikeinse hoorn en de natie van de Verenigde Staten. Dat oordeel wordt uitgevoerd door de islam van het derde Wee, die zich via de onbewaakte zuidelijke muur het koninkrijk heeft binnengeslopen. De lijn van de zondagswet in Daniël, hoofdstuk drie, duidt aan dat Gods volk juist op datzelfde tijdstip als een banier voor de gehele wereld wordt verheven. Hoofdstuk zes richt zich op het oordeel dat in diezelfde geschiedenis over de valse profeten wordt voltrokken.

Bij de zondagswet in de Verenigde Staten bestaat de afvallige protestantse hoorn uit twee klassen: de ene handhaaft de zondag als de dag van aanbidding, en de andere beweert tevergeefs de sabbat als de dag van aanbidding te handhaven. Hun tegenhangers binnen de Republikeinse hoorn zijn de Democratische en Republikeinse partijen. Elk van de twee afvallige horens werd ten tijde van Christus voorgesteld door de Sadduceeën en de Farizeeën. De twee afvallige presidenten en honderdtwintig priesters in het bedrog van Darius vertegenwoordigen eveneens de twee categorieën van de afvallige hoorn van het protestantisme. Hoewel zij in de tijd waarin het verhaal zich afspeelde in werkelijkheid politieke figuren waren, maakt de profetische context duidelijk dat het de afvallige religieuze macht is die de staat misleidt.

Het verhaal, zoals uitgebeeld op de berg Karmel, onderscheidt twee groepen valse profeten: de profeten van Baäl en de profeten van het bos (Astarot). Samen zijn zij een voorafschaduw van de verbinding van kerk en staat, want Baäl is een mannelijke godheid en Astarot een vrouwelijke godheid. Elia bracht uiteindelijk de valse profeten van de berg Karmel ter dood, zoals ook het verbond van Daniël hoofdstuk zes in de leeuwenkuil werd geworpen.

En Elia zei tot hen: Grijpt de profeten van Baäl; laat niet één van hen ontkomen. En zij grepen hen; en Elia voerde hen af naar de beek Kison en doodde hen daar. 1 Koningen 18:40.

In hetzelfde verhaal van de berg Karmel, voorgesteld door Johannes de Doper, is de macht die misleidt de dochter. Beide verhalen duiden de misleiders aan als dansend, hetzij rond hun offer op de berg Karmel, hetzij op Herodes' dronken verjaardagsfeest, waar Salome haar dans van misleiding uitvoerde. Samen duiden de twee lijnen op de combinatie van kerk en staat die bij de zondagswet volledig tot vorm komt, en dat de afvallige kerken van de Verenigde Staten de dochters van Herodias zijn, die Izebel is, die beiden het katholicisme vertegenwoordigen. Herodes' verjaardag markeert het einde van het zesde koninkrijk van het beest van de aarde, maar markeert tegelijkertijd de geboortedag van het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie (de Verenigde Naties).

Reeds in de belofte aan Salome stemt Herodes ermee in haar de helft van zijn koninkrijk te geven, waarmee wordt aangeduid dat het zevende koninkrijk een combinatie voorstelt van een halve kerk en een halve staat. Het koninkrijk begint wanneer het hoofd van Johannes aan Herodias wordt overhandigd. Om deze reden wordt het zevende koninkrijk in Openbaring hoofdstuk zeventien voorgesteld als iets dat nog slechts een korte tijd voortduurt. Bij de zondagswet wordt de drievoudige unie tot stand gebracht, want daar komen de tien koningen overeen hun kortstondige koninkrijk voor één „uur” aan het beest te geven. Dat ene „uur” is het „uur” van de crisis van de zondagswet, die in de Verenigde Staten begint en eindigt wanneer Michaël opstaat.

En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben; maar zij ontvangen macht als koningen, één uur met het beest. Dezen zijn eensgezind en zullen hun kracht en macht aan het beest geven. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen; want Hij is Heere der heren en Koning der koningen; en zij die met Hem zijn, zijn geroepen en uitverkoren en getrouw. Openbaring 17:12–14.

De tien koningen, voorgesteld door Herodes, stemmen er bij de geboorte van het zevende koninkrijk mee in de helft van hun koninkrijk aan het beest te geven tijdens de zondagswetcrisis, die wordt voorgesteld als „één uur”. In dat „uur” wordt het handschrift op de wand van Belsazar geschreven. In dat „uur” worden Sadrach, Mesach en Abednego in de oven geworpen en in een wolk omhooggeheven, evenals de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf. De drievoudige unie wordt samengebracht door het bedrog dat wordt uitgevoerd door het beest uit de aarde, dat voor de ogen der mensen vuur uit de hemel doet neerdalen.

En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde; en het had twee horens, een lam gelijk, en het sprak als een draak. En het oefent al de macht van het eerste beest uit vóór diens aangezicht, en het maakt dat de aarde en zij die daarop wonen het eerste beest aanbidden, welks dodelijke

wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet neerdalen op de aarde voor de ogen der mensen, en het verleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het macht had te doen voor de ogen van het beest; en het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld zouden maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden was. Openbaring 13:11–14.

De wereld wordt misleid, niet zozeer door de wonderen, als wel door “de middelen van die wonderen” die hij macht had te doen. De uitdrukking “middelen van die wonderen” is een toegevoegde formulering, maar zij legt de juiste nadruk op de wonderen, en dat dient zorgvuldig te worden opgemerkt. De wijze waarop de valse boodschap (vuur uit de hemel) de wereld misleidt, is van belang om te onderkennen, want wij bevinden ons nu in juist die geschiedenis waarin de bevolkingen van de planeet aarde worden gehypnotiseerd via een “informatie-supersnelweg” die wordt beheerst en gemanipuleerd door de globalistische kooplieden der aarde. Dat onderwerp zullen wij tot latere artikelen laten rusten, maar wij merken nu slechts op dat het bedrog van de presidenten en vorsten dat op Darius werd uitgevoerd, een specifiek profetisch onderwerp is, dat verschillende samenhangende elementen bevat die onderkend moeten worden.

De drievoudige unie wordt samengebracht door het bedrog van Salome’s zinnelijke dans voor de machthebbers op Herodes’ verjaardagsfeest. Het bedrog dat Pilatus werd opgedrongen, was tweevoudig van aard, namelijk de beschuldiging dat Christus oproer tegen de staatsmacht veroorzaakte en bevorderde, en tevens dat Hij godslastering pleegde tegen de religieuze macht. In die geschiedenis kwamen drie antagonisten samen. De Romeinse macht (de staat), Barabbas, een valse Christus (de valse profeet), en de afvallige Joodse kerk (het beest). De afvallige kerk misleidde de Romeinse overheid (de staat) met de tweevoudige leugen van oproer en godslastering.

Wanneer Darius uiteindelijk ontwaakt voor het motief van zijn bedriegers, wordt hij gedwongen Daniël in de leeuwenkuil te werpen. Daniël overtrad de wet van de staat door zijn gehoorzaamheid aan de wet van God. De leugen die aan Darius werd voorgelegd, werd ten uitvoer gebracht door de trots van Darius te verheffen, waardoor werd verhinderd dat hij het motief van zijn bedriegers onderkende. De leugen en het bedrog in het verhaal van Daniël en de leeuwenkuil duiden gehoorzaamheid aan God aan als godslastering en opruiing, hetgeen dezelfde tweevoudige misleiding van het kruis was; en de wegmarkering van het kruis komt overeen met de wegmarkering van de zondagwet.

De bestraffing van de religieuze misleidende macht is een onderwerp van de Bijbelse profetie, evenals het feit dat de religieuze macht de staatsmacht misleidt.

„Het volk ziet in dat het misleid is. Zij beschuldigen elkaar ervan hen in het verderf te hebben geleid; maar allen verenigen zich erin hun bitterste veroordeling op de dienaren te doen neerkomen. Ontrouwe herders hebben aangename dingen geprofeteerd; zij hebben hun hoorders ertoe gebracht de wet van God krachteloos te maken en hen te vervolgen die haar heilig wilden houden. Nu belijden deze leraars, in hun wanhoop, voor de wereld hun werk van misleiding. De menigten zijn vervuld van razernij. ‘Wij zijn verloren!’ roepen zij, ‘en gij zijt de oorzaak van onze ondergang;’ en zij keren zich tegen de valse herders. Juist degenen die

hen eens het meest bewonderden, zullen de vreselijkste vervloekingen over hen uitspreken. Juist de handen die hen eens met lauwerkransen kroonden, zullen voor hun vernietiging worden opgeheven. De zwaarden die Gods volk moesten doden, worden nu gebruikt om hun vijanden te verdelgen. Overal is twist en bloedvergieten.” The Great Controversy, 655.

Na het sluiten van de genadetijd keren de kudden zich tegen de godsdienstige leiders, want zij erkennen dat zij door een door de godsdienstige leiders verbreide leugen misleid zijn geweest. De presidenten en vorsten leden, samen met hun gezinnen, allen hetzelfde vergeldende oordeel wegens de leugen die zij hadden verbreid. Toen Elia de valse profeten op de berg Karmel doodde, wordt diezelfde vergelding uitgebeeld bij „de grote aardbeving” van Openbaring hoofdstuk elf, wanneer „zevenduizend” omvergeworpen worden.

En op hetzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad stortte in, en in de aardbeving kwamen zeven duizend mensen om; en de overigen werden bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Openbaring 11:13.

In de vervulling van de grote aardbeving van de Franse Revolutie vertegenwoordigden de zevenduizend die gedood werden het koningshuis van Frankrijk. In het „uur” van de grote aardbeving, dat wil zeggen de zondagswet, vertegenwoordigen de zevenduizend die gedood worden de Zevendedagsadventisten die zich voor Rome buigen, want alleen zij die de verantwoordelijkheid van de sabbat van de zevende dag verstaan, ontvangen het merkteken van het beest wanneer de zondagswet komt.

“De verandering van de sabbat is het teken of merkteken van het gezag van de Rooms-Katholieke Kerk. Zij die, terwijl zij de aanspraken van het vierde gebod begrijpen, ervoor kiezen de valse sabbat in plaats van de ware te onderhouden, brengen daardoor hulde aan die macht door welke alleen zij wordt geboden. Het merkteken van het beest is de pauselijke sabbat, die door de wereld is aangenomen in de plaats van de dag die God heeft ingesteld.

“Maar de tijd om het merkteken van het beest te ontvangen, zoals in de profetie is aangeduid, is nog niet gekomen. De tijd van beproeving is nog niet angebroken. Er zijn oprechte christenen in elke kerk, ook in de rooms-katholieke gemeenschap. Niemand wordt veroordeeld voordat hij het licht heeft ontvangen en de verplichting van het vierde gebod heeft ingezien. Maar wanneer het besluit zal uitgaan dat de valse sabbat afdwingt, en wanneer de luide roep van de derde engel de mensen zal waarschuwen tegen de aanbidding van het beest en zijn beeld, zal de scheidslijn tussen het valse en het ware duidelijk worden getrokken. Dan zullen zij die in overtreding volharden het merkteken van het beest ontvangen op hun voorhoofden of op hun handen.

“Met snelle schreden naderen wij deze periode. Wanneer protestantse kerken zich met de wereldlijke macht zullen verenigen om een valse godsdienst te ondersteunen, ter bestrijding waarvan hun voorouders de hevigste vervolging hebben doorstaan, dan zal de pauselijke sabbat worden afgedwongen door het gezamenlijke gezag van kerk en staat. Er zal een nationale afval zijn, die slechts zal eindigen in nationale ondergang.” Bible Training School, 2 februari 1913.

De „zeven duizend” die in het „uur” van de grote aardbeving, dat wil zeggen de zondagswet, worden omvergeworpen, worden ook geparallelliseerd door de „zeven duizend” die in de tijd van Elia weigerden zich voor Izebel neer te buigen.

Doch Ik heb in Israël zeventuizend doen overblijven, allen die de knieën voor Baäl niet gebogen hebben en alle mond die hem niet gekust heeft. 1 Koningen 19:18.

De eerste verwijzing naar zeventuizend duidt op een getrouwe groep die weigerde voor Izebel te buigen, en de laatste verwijzing stelt een overblijfsel voor dat wél voor Izebel buigt. Wanneer het pausdom het Sieraadland veroverd (het beest uit de aarde van Openbaring dertien), ten tijde van de zondagswet, wordt één klasse „omvergeworpen” en een andere klasse ontkomt aan de hand van Babylons heerschappij, want dan begint de boodschap om uit Babylon uit te gaan.

Hij zal ook het heerlijke land binnentrekken, en vele landen zullen ten val gebracht worden; maar dezen zullen aan zijn hand ontkomen: Edom en Moab en het voornaamste deel van de kinderen van Ammon. Daniël 11:41.

Het woord „landen” is een toegevoegd woord, want vele landen worden bij de zondagswet niet „omvergeworpen”, maar vele individuele Zevende-dags Adventisten wel, want op dat moment zijn zij de enigen die rekenschap moeten afleggen van het licht van de derde engel. Zij zijn de „velen”, want zij waren degenen die geroepen waren om te behoren tot hen die het zegel van God ontvingen, maar zij verwierpen die roeping.

En hij zeide tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder een bruiloftskleed aan te hebben? En hij verstomde. Toen zeide de koning tot de dienaren: Bind hem aan handen en voeten, neemt hem weg en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal geweest zijn en tandengeknars. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Mattheüs 22:12–14.

Het bedrog van de vorsten en presidenten in Daniël hoofdstuk zes duidt op de bestraffing van de godsdienstige macht die de staatsmacht misleidt.

Toen gaf de koning bevel, en men bracht de mannen die Daniël hadden beschuldigd, en men wierp hen in de leeuwenkuil, hen, hun kinderen en hun vrouwen; en de leeuwen overweldigden hen en verbrijzelden al hun beenderen, nog voordat zij de bodem van de kuil bereikten. Daniël 6:24.

In het volgende artikel zullen wij verdergaan met het boek Daniël.

En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zou mij ontbreken om te verhalen van Gideon, en van Barak, en van Simson, en van Jefta; ook van David, en Samuel, en van de profeten; die door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid hebben geoefend, beloften hebben verkregen, de muilen der leeuwen hebben toegestopt. Hebreeën 11:32, 33.